

Zpět na písňové texty

Obsah ukázky

Pohrdání

Tak být Madonou

Lebka

Mlýnské kolo v srdci mém

Pohrdání

Hudba: Petr Hapka

Utek' mi za plentu
kus mýho talentu
a tam se svlíká trochu necudně
Je štíhlejší jako Dán
a je to chytrejší pán
i když se tváří občas záludně

Boty už z nohou skop'
a říká že jsem snob
a taky ještě že mě naučí
Nejsem jeho drahá
přesto čekám nahá
čekám na to co mi poručí

a VON?

A von se klidně svlíká
jako by čas stál
nevadí mu asi moje nahota
V očích mu divně bliká
tisíckrát to hrál
Protože von je Pán
a já jsem jeho dorota

Až všechno dokoná
pak spadne opona
a nikde nezní hudba nebeská

Já uši napínám

strašně ho proklínám

Vždyť vůbec nikdo nikde netleská

[Zpět na obsah ukázky](#)

Tak být Madonou

Hudba: Petr Hapka

Tak být vzácnou Madonou

v chrámu tmavém

a slychat mužů chór

Krásnět jejich poklonou

vládnout davem

a lámat jeho vzdor

Bezbranní

by muži vzývali

tu moji líc

tak lhostejnou

Oddaní

by tiše zpívali

že jdou vstříc

že moji jsou

že jsou

že mí stále jsou

Nejsem krásnou Madonou

v chrámu starém

a chór mi nezpívá

Nepotkám se s poklonou

ani s darem

a lásky nemívám

Mužů chór

co denně vídávám
mě pomíjí
jak průhlednou
Černý flór
můj úsměv stále schovává
a nad šíjí
dny prázdné jdou
a jdou
stále jdou

Tak závidím Madonám
tvář nehybnou
K nim i muž rád vykoná
pout' pochybnou
A já jim závidím

Kéž jsem Madonou

[Zpět na obsah ukázky](#)

Lebka

(Le Crane)

Hudba a původní text: Serge Gainsbourg / Boris Vian

Až pak Vítr mi projde Lebkou
stáhne z kostí pleť kdysi hebkou
Číst budete z dásní
že vysmívám se
Smrt je básník
Vám dojde časem

Zmizí má podstata
dřív oblá – buclatá
Tvář – rys Rys Rys
mi změni stádo krys
Černý pár bradavek
sní hlína – To mám vztek
Těž klín – můj sval
co se tak rád radoval

Zadek můj – k hlazení
v pánev déšť mi promění
Oči mé nebeské
Tak Smrti zatleskej!
Mé rty – tak silné v křiku
sní párek hrobaříků
Srdce moje – prosté vin
i pár mých ptákovin
Tělo dřív k obdivu

všech vás – vás nádivů
všechno změnění Smrt – mžik
Sám Velký Otazník
A navíc stane se
můj mozek odnese
Mozek můj – tenhle skvost
co zjevil budoucnost

Jak já práchnivím
Ten můj zánik – řád
Už já v lebce teď
cítím vítr vát
Vát

[Zpět na obsah ukázky](#)

Mlýnské kolo v srdci mém
(The Windmills Of Your Mind)

Hudba a původní text: Michel Legrand / Alan a Marilyn Bergman

Jak ten déšť co vzhůru vzlétl
k nebi zpátky z deštníků
Déšť tak starý jako svět
Co mou kůží pronikl

Jako písek do hodin
který tys' mi nasypal
Písek co mě rozhodil
co mi pojem času vzal

Jako strom co zrána má
znovu rosný diadém
Jako světlo jako tma
Jako pramen k němuž jdem

Tak roztáčíš jménem svým
kolo mlýnské v srdci mém

Jako oheň v žirafách
který Dalí zapálil
Jako víno v karafách
co smím pít jen zpovzdálí

Jako když se zbláznil sních
který víří nad stepí

Jako moudro knihy knih
trsy slov co oslepí

Jako plátno z výstavy
které slepým vrátí vjem
Jako šlágr chytlavý
co se vtírá jako krém

Tak roztáčíš jménem svým
kolo mlýnské v srdci mém

Jednoho dne – nevím jak
Malbu štětec porušil

Z hnízda slov jen vypad' pták
Nic víc – Pípnul do duší
Stopy písku odliv hladí
První z listu na zem spad'
Deska stolu prsty svádí
hrát nervózní prstoklad
Mlha ve mně podzim k tomu
Děšť bubeník okapů
Hraje píseň holým stromům
Píseň kterou nechápu
Listí už je nad kotníky
K tomu nebe šmouhavé
Je dost těžké říkat díky
za to co už nemáme
Jak děšť který letí

K nebi zpátky z deštníků

Jako kámen staletý

s datem mého zániku

I když nemám k tobě šém

Dál roztáčíš jménem svým

kolo mlýnské v srdci mém

[Zpět na obsah ukázky](#)